

پژوهش در پزشکی (مجله پژوهشی دانشکده پزشکی)
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی -درمانی شهید بهشتی
سال ۲۱، شماره ۴، صفحات ۹۹-۹۱ (دی-اسفند ۱۳۷۶)

بررسی اختلالات متابولیسم لیپیدها و اضافه وزن در بیماران دیابتی، IGT و افراد سالم

لیدا نوابی، دکتر مسعود کیمیاگر، عارفه نقیبی و دکتر فریدون عزیزی
انستیتو تحقیقات تغذیه و صنایع غذایی کشور و مرکز تحقیقات غدد درون ریز
(دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی)

خلاصه

نظر به اهمیت بیماریهای قلبی-عروقی در سلامتی افراد جوامع عصر حاضر و با توجه به اینکه هیپرلیپیدمی، هیپرگلیسمی و فربهی از مهمترین عوامل خطری این بیماریها شناخته شده‌اند و از آنجا که مطالعات اپیدمیولوژیک در این مورد در کشور ما اندک است، این مطالعه در اسلام شهر، واقع در ۳۰ کیلومتری جنوب غربی تهران انجام شد. از جمعیت ۲۴۴۰۰۰ نفری این منطقه، ۲۰۳۳ نفر که بالای ۳۰ سال داشتند، به روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند. افراد مورد بررسی ۸۳۵ نفر (۴۱ درصد) مرد و ۱۱۹۸ نفر (۵۹ درصد) زن بودند. برای اندازه‌گیری میزان گلوکز، کلسترول و تری گلیسرید یک نمونه خون ناشتاگرفته شد و دو ساعت بعد از خوردن ۷۵ گرم گلوکز نمونه خون برای اندازه‌گیری قند خون گرفته شد. وزن و قد اندازه‌گیری و نمایه توده بدن محاسبه شد. تقسیم بندی دیابت، IGT و سالم بر اساس تعاریف سازمان جهانی بهداشت در نظر گرفته شد. نتایج تحقیق نشان داد که میانگین نمایه توده بدن در افراد دیابتی $29/7$ و در مبتلایان به $29/9$ IGT بود که نسبت به افراد سالم $27/5$ ، با $P < 0.01$ از نظر آماری افزایش نشان داد. ۴۲ درصد آنان دیابتی، ۴۵ درصد افراد مبتلا به IGT بودند؛ و ۲۹ درصد افراد سالم بودند، یا چاقی متوسط و شدید داشتند. درصد زنان چاق در سه گروه دیابتی، IGT و سالم بیشتر از مردان بود. میانگین کلسترول در افراد دیابتی، IGT و سالم به ترتیب 272 ± 64 ، 252 ± 56 و 233 ± 54 میلیگرم در دسی‌لیتر بود که این اختلافات بین هر

سه گروه از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.001$). ۱۱/۶ درصد کسانی که کلسترون بیشتر از ۲۳۹ میلی گرم در دسی لیتر داشتند، دیابتی و ۱۶/۱ درصد آنان مبتلا به IGT بودند. حال آنکه در کسانی که کلسترون ۲۳۹ میلی گرم در دسی لیتر و یا پائین تر داشتند فقط ۴/۲ درصد دیابتی و ۹/۶ درصد گرفتار IGT بودند. درصد زنان با کلسترون بیشتر از ۲۳۹ میلی گرم در دو گروه دیابتی و IGT بیشتر از مردان بود. میانگین تری گلیسرید در افراد دیابتی 358 ± 279 میلی گرم در دسی لیتر نسبت به مبتلایان به IGT 243 ± 144 میلی گرم در دسی لیتر با $P<0.001$ و در مقایسه با گروه سالم 214 ± 167 میلی گرم در دسی لیتر، با $P<0.001$ افزایش نشان داد. ۱۱/۷ درصد کسانی که تری گلیسرید بیشتر از ۲۰۰ میلی گرم در دسی لیتر داشتند، دیابتی و ۱۶/۴ درصد آنان مبتلا به IGT بودند؛ در حالی که، در کسانی که تری گلیسرید ۲۰۰ میلی گرم در دسی لیتر یا پائین تر داشتند فقط ۴/۱ درصد دیابتی و ۹/۳ درصد مبتلا به IGT بودند. تری گلیسرید بیشتر از ۲۰۰ میلی گرم در دسی لیتر در زنان دیابتی بیشتر از مردان دیابتی بود. یافته های این بررسی می تواند مؤید این مطلب باشد که چاقی و هیپر لیپیدمی از عوامل همراه دیابت در افراد جامعه است و انجام اقدامات مداخله ای در زمینه اصلاح وضعیت تغذیه، فعالیت فیزیکی و میزان آگاهی افراد جامعه ضروری برآورد می شود.

خطری این بیماریها شناخته شده اند؛ و از آنجا که در

کش، ما مطالعه وسع د اسas نموده‌گیم، تصاده

مقدمه

از این غلط انتساب ماء د افرا د ک حامعه

مقایسه با افراد سالم، کاملاً مشهود است. نمودار ۱ درصد افرادی که نمایه توده بدن مساوی و بیشتر از ۳۰، تری‌گلیسرید بیشتر از ۲۰۰ و کلسترول بیشتر از ۲۳۹ میلی‌گرم در دسی‌لیتر داشتند را در مه‌گروه دیابتی، IGT و سالم نشان می‌دهد.

میزان چاقی در افراد دیابتی $1/5$ برابر افراد سالم و در افراد مبتلا به IGT $1/6$ برابر افراد سالم است. این اختلافات از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.001$). میزان تری‌گلیسرید بیش از ۲۰۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر در افراد دیابتی $1/8$ برابر افراد سالم بود؛ همچنین در مبتلایان به IGT $1/5$ برابر افراد سالم بود. این اختلافات از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.001$). غلظت کلسترول بیش از ۲۳۹ میلی‌گرم در دسی‌لیتر در افراد دیابتی $1/7$ برابر افراد سالم بود و در مبتلایان به IGT $1/4$ برابر افراد سالم بود. این اختلافات از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.001$). 54 درصد افراد دیابتی، 38 درصد افراد مبتلا به IGT و 21 درصد افراد سالم دارای تری‌گلیسرید بیش از ۲۰۰ و کلسترول بیش از ۲۳۹ میلی‌گرم در دسی‌لیتر بودند.

از سوی دیگر، شیوع دیابت در افراد فربه $11/9$ درصد و در افراد غیر چاق $3/8$ درصد بود. شیوع IGT در افراد چاق $19/7$ درصد و در افراد غیرچاق $5/7$ درصد بود. شیوع دیابت در افرادی که تری‌گلیسرید بیشتر از 200 میلی‌گرم در دسی‌لیتر داشتند $11/7$ درصد و در افراد با تری‌گلیسرید خون طبیعی $4/1$ درصد بود. یعنی شیوع دیابت در افراد با تری‌گلیسرید خون غیر طبیعی $2/9$ برابر کسانی است که تری‌گلیسرید خون آنان طبیعی می‌باشد. شیوع IGT در افراد با تری‌گلیسرید خون غیرطبیعی $16/4$ درصد و در افراد با تری‌گلیسرید خون طبیعی $9/3$ درصد بود. در افرادی که کلسترول آنان بیشتر از 239 میلی‌گرم در دسی‌لیتر بود شیوع دیابت $11/6$ درصد و در افراد با کلسترول طبیعی $4/2$ درصد

مال 1371 موجود بود، نمونه‌گیری به روش تصادفی چند مرحله‌ای (خوشای و ساده تصادفی) در جمعیت $244,000$ نفری اسلام‌شهر انجام شد و براساس مطالعه آزمایشی (Pilot study) 2033 نفر افراد بالای ۳۰ سال انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری میزان گلوکز، کلسترول و تری‌گلیسرید از همگی نمونه خون ناشتا گرفته شد؛ سپس طی 5 دقیقه 75 گرم گلوکز محلول در آب به آنان خورانیده، دو ساعت بعد جهت اندازه‌گیری قندخون، نمونه خون گرفته شد. پرسشنامه افرادی که شامل پرسشهایی در مورد سن، جنس و سطح سواد بود، تکمیل شد. وزن و قد اندازه‌گیری و نمایه توده بدن با استفاده از فرمول $\frac{\text{وزن}}{\text{(m)}^2}$ مجدورقد محاسبه شد. اندازه‌گیری قند خون (ناشتا و دو ساعت پس از مصرف گلوکز) به روش ارتوتولوئیدین (۶) و آزمایش کلسترول و تری‌گلیسرید با دستگاه AR ۱۰۰۰ اتوانالیز انجام شد. تقسیم‌بندی دیابت، IGT و سالم براساس تعاریف سازمان جهانی بهداشت در نظر گرفته شد (۷). شیوع کلیه شاخص‌ها با آزمون Z، برای مقایسه کمی؛ مجدور خی، برای مقایسه کیفی؛ و از ضریب همبستگی، برای برمی‌ارتباط بین دو متغیر استفاده شد.

نتایج

از 2033 نفر، 835 نفر (41 درصد) مرد و 1198 نفر (59 درصد) زن مورد بررسی قرار گرفتند. محدوده سنی افراد مورد مطالعه بین ۳۰ تا ۹۶ و متوسط و انحراف معیار آن $43 \pm 10/7$ سال بود. براساس نتایج غلظت قند ناشتا و قند دو ساعت 150 نفر ($7/4$ درصد) دیابتی، 252 نفر ($12/4$ درصد) مبتلا به IGT و بقیه افراد ($80/2$ درصد) سالم بودند.

مقایسه افراد مبتلا به دیابت، IGT و سالم از نظر میزان نمایه توده بدن، غلظت تری‌گلیسرید و کلسترول در جدول ۱ آمده است. افزایش نمایه توده بدن، تری‌گلیسرید و کلسترول در بیماران دیابتی و IGT، در

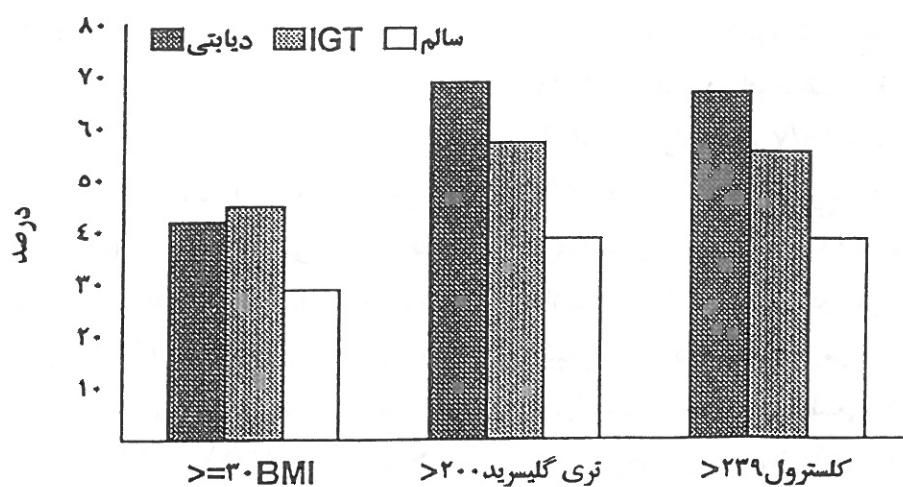
جدول ۱) میانگین و انحراف معیار BMI، تری گلیسرید و کلسترول در افراد مبتلا به دیابت، IGT و سالم در اسلام شهر

گروهها	تعداد	BMI(kg/m^2)	تری گلیسرید(mg/dl)	کلسترول(mg/dl)
سالم	۱۶۳۱	$۲۷/۵ \pm ۴/۷^*$	$۲۱۴ \pm ۱۶۷^{**}$	$۲۲۳ \pm ۵۴^{***}$
IGT	۲۵۲	$۲۹/۹ \pm ۴/۵$	۲۴۳ ± ۱۴۴	۲۵۲ ± ۵۶
دیابتی	۱۵۰	$۲۹/۷ \pm ۴/۷$	۳۵۸ ± ۲۷۹	۲۷۳ ± ۶۴
کل افراد مورد بررسی	۲۰۳۳	$۲۸ \pm ۴/۸$	۲۲۸ ± ۱۷۹	۲۳۸ ± ۵۶

* افزایش BMI در بیماران دیابتی نسبت به افراد سالم ($P < 0/001$) و IGT با افراد سالم ($P < 0/001$)

** افزایش تری گلیسرید در بیماران دیابتی نسبت به IGT و افراد سالم ($P < 0/001$) و IGT با افراد سالم ($P < 0/003$)

*** افزایش کلسترول در بیماران دیابتی نسبت به IGT و افراد سالم ($P < 0/001$) و IGT با افراد سالم ($P < 0/001$)

نمودار ۱) توزیع نسبی افراد بر حسب BMI، تری گلیسرید و کلسترول. هر سه متغیر در افراد دیابتی و IGT بیشتر از افراد سالم دیده شد

و (کلسترول $1,000$ و $P<0.0001$) به دست آمد که از نظر آماری معنی دار می‌باشد.

مقایسه زنان و مردان دیابتی، مبتلا به IGT و سالم بر حسب نمایه توده بدن، تری‌گلیسرید و کلسترول در جدول ۲ دیده می‌شود.

همان گونه که در جدول ۲ آمده است درصد زنان فربه در هر سه گروه دیابتی، مبتلا به IGT و سالم از مردان بیشتر می‌باشد که این اختلافات از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.01$)؛ و نیز درصد زنان دیابتی که دارای تری‌گلیسرید و کلسترول غیرطبیعی بودند از مردان دیابتی بیشتر بود، ولی این اختلاف از نظر آماری معنی دار نمی‌باشد.

بود. یعنی شیوع دیابت در افراد با کلسترول خون غیرطبیعی $2/8$ برابر کسانی است که کلسترول خون طبیعی دارند. شیوع IGT در افراد با کلسترول بیشتر از 239 میلی‌گرم در دسی‌لیتر $16/1$ درصد و در افراد با کلسترول خون طبیعی $9/6$ درصد بود. یعنی شیوع IGT در افراد با کلسترول خون آنان طبیعی $1/7$ برابر کسانی است که کلسترول خون آنان طبیعی می‌باشد. جهت بررسی ارتباط بین متغیر نمایه توده بدن با قند دو ساعت، تری‌گلیسرید با قند دو ساعت و کلسترول با قند دو ساعت ضریب همبستگی پرسن محاسبه شد که این مقادیر به ترتیب ($P<0.001$ ، $BMI=0/1429$ و $R=0/001$)، (تری‌گلیسرید $P<0.001$ ، $R=0/2180$)، (کلسترول $P<0.001$ ، $R=0/239$) بود.

جدول ۲) توزیع فراوانی نمونه‌های مورد مطالعه بر حسب BMI، تری‌گلیسرید و کلسترول به تفکیک جنس، در اسلام‌شهر

گروهها	جنس	≥ 30 BMI	تری‌گلیسرید > 200	کلسترول > 239
دیابتی	مرد	۱۶	۶۶	۵۹
	زن	۵۹	۷۰	۷۲
IGT	مرد	۳۴	۵۹	۵۱
	زن	۵۰	۵۶	۵۷
سالم	مرد	۱۸	۴۵	۳۹
	زن	۳۵	۳۴	۳۸
کل افراد مورد بررسی	مرد	۱۹	۴۸	۴۱
	زن	۳۹	۴۰	۴۴

بحث

نتایج بررسی کنونی نشان داد که میزان نمایه توده بدن، سطح تری گلیسرید و غلظت کلسترول در افراد مبتلا به دیابت و IGT از افراد سالم بیشتر بود. میزان تری گلیسرید بیشتر از ۲۰۰ و کلسترول بیش از ۲۳۹ میلی گرم در دسی لیتر و در زنان دیابتی بیشتر از مردان دیابتی است؛ و درصد زنان چاق در سه گروه دیابتی، IGT و سالم بیشتر از مردان است.

اثر عامل چاقی در افزایش شیوع موارد دیابت در مطالعات متعددی تأیید شده است. در یک جامعه بین میزان چاقی با شیوع بیماری دیابت ارتباط مشخصی وجود دارد (۸). جسلین (Joslin) در دهه ۱۹۲۰ نشان داد که میزان دیابت در افراد چاق به طور معنی داری بیشتر از افراد غیر چاق می باشد (۹). در مطالعات آینده نگر مقطعی (Cross sectional) میزان چاقی به عنوان یکی از عوامل خطری دیابت غیر وابسته به انسولین (NIDDM) شناخته شده است (۱۰ و ۱۱). در تحقیق کنونی نمایه توده بدن در افراد دیابتی و افراد مبتلا به IGT بیشتر از افراد سالم می باشد. نظری این وضعیت در مطالعات دیگران نیز دیده شده است (۱۲، ۵ و ۱۳). در تحقیق داوز (Dowse) و همکاران با افزایش نمایه توده بدن شیوع دیابت و IGT افزایش می یابد (۱۰). همین طور در بومیان آمریکا شیوع دیابت در افراد فربه بیش از سه برابر افراد غیر چاق است (۱۴). عدم تحمل گلوکز در افراد چاق شایعتر از آنانی بود که وزن طبیعی داشتند (۱۵)، دلیل این امر مقاومت محیطی در برابر انسولین می باشد که در نتیجه آن، هیپر گلیسمی بروز می کند. افزایش قند خون ترشح بیشتر انسولین و هیپر انسولینی را باعث می شود. این پدیده مسبب کاهش تعداد گیرنده های انسولین در سطح یاخته ها و تشديد مقاومت به انسولین می شود و در پی آن هیپر گلیسمی شدت می یابد. این امر نیز ثابت شده است که رژیم لاغری موجب کاهش میزان گلوکز خون و افزایش

تأثیر انسولین می شود: به گونه ای که، در بسیاری از موارد به داروهای کاهش دهنده قند خون نیازی نمی باشد و یا میزان انسولین تزریقی کمتر می شود. لاغر شدن موجب کاهش سطح انسولین سرم و افزایش تعداد گیرنده های انسولین می شود (۱۶). در پژوهش کنونی زنان دیابتی چاقتر از مردان بودند. این موضوع در مطالعات دیگران نیز به اثبات رسیده است (۱۷). به نظر می رسد دلیل افزایش شیوع دیابت در زنان، در مقایسه ها مردان، اضافه وزن بیشتر زنان باشد (۱۸). افزایش وزن ممکن است به دلیل آن باشد که درصد بالایی از زنان کشور ما خانه دار هستند و مواد غذایی بیشتری مصرف می کنند و در برنامه روزانه خود فعالیت بدنی چندانی ندارند و به حد کافی ورزش نمی کنند. با وجود اینکه بیشتر افراد دیابتی نوع II چاق هستند (۱۹)، در مطالعات نادری بین چاقی و دیابت هیچ نوع وابستگی مشاهده نشد (۲۰). از این نتایج این گونه استنباط می شود که در جوامع مختلف عوامل گونا گونی در بروز دیابت دخالت دارند (۲۱).

در بررسی کنونی، سطح تری گلیسرید و غلظت کلسترول خون افراد دیابتی و افراد مبتلا به IGT، در مقایسه با افراد سالم، افزایش معنی داری را نشان داد. تری گلیسرید و کلسترول غیر طبیعی در زنان دیابتی بیشتر از مردان بود. در مطالعات مشابه، میزان تری گلیسرید و کلسترول در هر دو جنس در افراد دیابتی و IGT بیشتر از افراد طبیعی بود (۱۷ و ۲۲). در زمینه ارتباط کلسترول با هیپر گلیسمی نتایج پژوهش های انجام شده در بعضی موارد مشابه یکدیگر نمی باشند: مثلاً عده ای در بررسی های خود به همبستگی مثبت بین کلسترول با هیپر گلیسمی (۲۳) و بعضی دیگر (۱۲) به عدم ارتباط آن با هیپر گلیسمی اشاره می کنند. نتایج به دست آمده از تجربیات دیگران در زمینه وضعیت لیپیدها در ارتباط با هیپر گلیسمی نشانگر آن است که همبستگی تری گلیسرید با گلوکز سرم قوی تر از کلسترول

طور کلی میانگین کلسترول (۲۸) و تری‌گلیسرید (۵) سرم در دیابتی‌ها ارقام بالاتری را نشان می‌دهد. از این رو، مصرف چربی باستی مورد توجه قرار گیرد تا باعث شود فراستج‌های یاد شده در سرم کاهش یابد و از بروز عوارض قلبی-عروقی بیماران پیشگیری کند. یافته‌های حاصل از پژوهش‌های اپدمیولوژیک و بالینی روشن کردند که بین سطح کلسترول خون و مصرف اسیدهای چرب رابطه بسیار مستحکم وجود دارد (۲۹) و خوردن روغن مایع، به ویژه اسیدهای چرب اثبات نشده با چند پیوند دوگانه، مقدار کلسترول سرم را کاهش می‌دهد (۱۶).

در نتیجه، بالا بودن میزان تری‌گلیسرید، کلسترول و IGT نمایه توده بدن در افراد دیابتی و افراد مبتلا به می‌تواند مؤید این مطلب باشد که چاقی و هیپرلیپیدمی از عواملی هستند که در افراد جامعه با دیابت همراه است. همچنین بالا بودن سطح کلسترول، تری‌گلیسرید و نمایه توده بدن در جامعه مورد بررسی، به ویژه در مورد زنان انجام اقدامات مداخله کننده در زمینه اصلاح وضعیت تغذیه، فعالیت فیزیکی و میزان آگاهی افراد جامعه را ضرور می‌نماید.

سپاسگزاری

نگارندگان از خانم فرزانه متظری‌فر که در مراحل عملی طرح ما را یاری دادند و از آقای دکتر یدا... محرابی که در تحلیل آماری داده‌ها همکاری ارزنده‌ای به عمل آورده‌ند صمیمانه قدردانی می‌کنند.

می‌باشد (۵ و ۱۲). در سال ۱۹۸۹ انجمن دیابت آمریکا اختلال لیپیدهای سرم را به عنوان عامل خطردار عوارض بزرگ بیماران دیابتیک مطرح کرد و در همان سال غربالگری سالانه لیپیدهای سرم بیماران دیابتیک را توصیه کرد (۲۴). بعضی بیماران NIDDM هیپرتری‌گلیسریدمی شدید و سرم شیری رنگ دارند که در این بیماران، به طور شایع، هیپرلیپیدمی ژنتیک یا سایر علل ثانوی هیپرلیپیدمی، همزمان با دیابت وجود دارد (۲۵). در مطالعه فرامینگهام در دیابتی‌های مرد و زن افزایش چشمگیر VLDL یعنی لیپوپروتئین که تری‌گلیسرید را حمل می‌کند، دیده شد (۲). به طور کلی سازوکار (مکانیسم) هیپرتری‌گلیسریدمی در NIDDM به علت افزایش تولید و نیز اختلال در کلیرانس VLDL می‌باشد. سازوکار افزایش تولید به علت افزایش ورود گلوکز و اسیدهای چرب آزاد به کبد است که بخشی از آن نیز در اثر افزایش مصرف کالری و هیپرانسولینمی این بیماران می‌باشد. اختلال در کلیرانس VLDL به علت بروز اختلال در عملکرد آنزیم لیپوپروتئین لیپاز که یک آنزیم وابسته به انسولین است روی می‌دهد (۲۵). به علت همراهی IGT با افزایش خطر بیماری قلبی - عروقی به اختلالات لیپوپروتئین توجه خاصی شده است (۲۶). تعدادی از مطالعات - ولی نه همه آنها - افزایش متوسط سطح تری‌گلیسرید و کاهش سطح HDL کلسترول در بیماران IGT را نشان می‌دهد که این یافته قسمی از افزایش ریسک قلبی-عروقی همراه با IGT را توجیه می‌کند (۲۷). به

مراجع

- 1) Koivisto VA, Stevens LK, Mattock M, et al. Cardiovascular disease and its risk factors in IDDM in Europe. *Diabetes Care* 1996; 19:689-697.
 - 2) Gordan T, Castelli WP, Hjortland MC, et al. High density lipoprotein as a protective factor against coronary heart disease - the Framingham study. *Am J Med* 1977; 62: 707-714.
 - 3) Hanefeld M, Schulze J, Fischer S, et al. The diabetic intervention study (DIS): A cooperative multi - intervention trial with manifested type. II diabetes: Monogr Therosclerosis 1985; 13: 98.
 - 4) Donahue RP, Abbott RD, Reed DM, Yano K. Postchallenge glucose concentration and coronary heart disease in men of Japanese Ancestry. The Honolulu heart program. *Diabetes* 1987; 36: 689-692.
 - 5) Rodriguez BL, Crub JD, Burchfiel CM, et al. Impaired glucose tolerance, diabetes, and cardiovascular disease risk factor profiles in the elderly. *Diabetes care*. 1996; 19: 587-590.
 - 6) Bishop ML, Duben-Engelkirk JL, Fody EP. Clinical Chemistry Principles, Procedures, Correlation (2nd ed). JB Lippincott company 1991, P 309.
 - 7) WHO study group: Diabetes Mellitus: WHO Technical reports Series 727. Geneva, WHO 1985.
 - 8) Knowler WC, Pettitt DJ, Savage PJ, et al. Diabetes incidence in Pima Indians: contributions of obesity and parental diabetes. *Am J Epidemiol* 1981; 113: 144-156.
 - 9) Joslin EP. The prevention of diabetes mellitus. *JAMA* 1921; 76: 79-84.
 - 10) Dowse GK, Zimmet PZ, Gareeboo H, et al. Abdominal obesity and physical inactivity as risk factors for NIDDM and IGT in Indian, Creole and Chinese Mauritians. *Diabetes care* 1991; 14: 271-282.
 - 11) Harris MI, Hadden WC, Knowler WC, Bennett PH. Prevalence of diabetes and IGT and plasma glucose levels in U.S. population aged 20-74 year. *Diabetes* 1987; 36: 523-534.
 - 12) Nathan DM, Singer DE, Godine JE, Perlmuterlc. Non-insulin-dependent diabetes in older patients. complications and risk factors. *Am J Med* 1986; 31: 837-842.
 - 13) Mooy JM, Grootenhuis PA, Vries H, et al. Prevalence and determinants of glucose intolerance in a Dutch Caucasian population. *Diabetes Care* 1995; 18: 1270-1273.
 - 14) Lee ET, Howard BV, Savage PJ, et al. Diabetes and impaired glucose tolerance in three American Indian populations aged 45-74 years. *Diabetes Care* 1995; 18: 599-610.
 - 15) Patel JC. Prevalence of hypertension and diabetes mellitus in a rural village. *J of Diab Ass of Ind* 1986; 26: 68-73.
- (۱۶) طالبان ف ا و غفارپور م. بررسی آگاهیهای تغذیه‌ای بیماران دیابتی (دیابت شیرین نوع II). دارو و درمان. سال ۷۲ سال یازدهم، شماره مسلسل ۱۲۱، صفحات ۳۱-۲۲.
- 17) Posadas Romero C, Yamamoto Kimura L, Lerman Garber I, et al. The prevalence of NIDDM and associated coronary risk factors in Mexico city. *Diabetes care* 1994; 17: 1441-1448.
 - 18) Jackson WP. Epidemiology of diabetes in South Africa. *Adv Metab Dis* 1978; 9: 111-146.
 - 19) Kingston M, Skoog WC. Diabetes in Saudi Arabia. *Saudi Med J* 1986; 7: 130-142.
 - 20) Tulloch JA. Diabetes in the families of diabetics. *Can Med Ass J* 1968; 98: 427-432.
 - 21) EL - Hazmi, MAF. Diabetes mellitus - present state of the art. *Saudi Med J* 1990; 11: 10-17.
 - 22) Delisle HF, Rivard M, Ekoe JM. Prevalence estimates of diabetes and of other cardiovascular risk factors in the two largest Algonquin communities of Quebec. *Diabetes care*, 1995; 18: 1255-1259.
 - 23) Jaffe BI, et al. Insulin glucose and triglyceride relationship in obese African subjects. *Am J Clin Nutr* 1975; 28:616-620.

- 24) ADA: Consensus Statement: Role of cardiovascular risk factors in prevention and treatment of microvascular disease in diabetes. Diabetes Care 1989; 12: 573-579.
- (۲۵) رضوانیان ح و عزیزی ف. اختلالات متابولیسم لیپیدها و درمان آن در بیماران دیابتیک. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی شهید بهشتی، سال ۱۸، شماره ۳، صفحات ۷۲-۸۵. ۱۳۷۳.
- 26) Fuller JH, Shipley MJ, Rose G, et al. Coronary heart disease risk and impaired glucose tolerance. Lancet 1980; 1: 1373-1376.
- 27) Laakso M, et al. Asymptomatic hyperglycemia is associated with lipid change favoring atherosclerosis. Arteriosclerosis 1989; 9: 665.
- 28) Klein BE, Moss SE, Klein R, Surawicz TS. Serum cholesterol in wisconsin epidemiologic study of diabetic retinopathy. Diabetes Care 1992; 15: 282-287,
- 29) McNamara DJ, Howells WH. Epidemiologic date linking diet to hyperlipidemia and arteriosclerosis. Semin Liver Dis 1992; 12: 347-355.

Lipid metabolism disorders and overweight in diabetic, IGT and normal subjects in Islamshahr, Iran

Navai L, Kimiagar M, Naghibi A, Azizi F, National Nutrition Research Institute and Endocrine Research Center, Shaheed Beheshti University of Medical Sciences & Health Services

SUMMARY

Due to the importance of coronary heart diseases in today's world and in view of the fact that hyperlipidemia, hyperglycemia and obesity are regarded as the main risk factors in these diseases and also considering the paucity of epidemiologic surveys in our society, this study was carried out in Islamshahr 30 Km to the southwest of Tehran. Out of 244000 population of the area, 2033 persons over 30 years of age were selected by stepwise random sampling. The subjects were 835 males (41%) and 1198 females (59%). A fasting blood sample was taken for glucose, cholesterol and triglyceride measurements. Another blood sample was also secured two hours following a 75 g oral glucose. Weight and height were measured and BMI calculated. WHO criteria for categorization of diabetes, IGT and normal was adapted. The results showed mean BMI in diabetics, IGT and normal subjects to be 29.7, 29.9 and 27.5 respectively. The increase in diabetics and IGT compared to normal subjects was statistically significant ($P<0.001$). Forty-two percent of the diabetics, 45% of the IGT and 29% of normal subjects were moderately to severely obese. The percentage of obese women in the diabetic, IGT and normal group was higher compared

to men. Mean cholesterol in diabetic, IGT and normal subjects was 273 ± 64 , 252 ± 56 and 233 ± 54 mg/dl respectively. The difference was statistically significant among the three groups ($P<0.001$). Of those with over 239 mg/dl cholesterol levels 11.6% were diabetic and 16.1% were IGT, while in those with below 239 mg/dl cholesterol only 4.2% were diabetic and 9.6% were IGT. Percentage of women with over 239 mg/dl cholesterol in diabetic and IGT groups was higher compared to men. Mean triglyceride of 358 ± 279 mg/dl in diabetics showed an increase compared to 243 ± 144 in the IGT and 214 ± 167 in the normal subjects ($P<0.001$). Of those with over 200 mg/dl triglyceride levels 11.7% were diabetic and 16.4% were IGT, while in those with below 200 mg/dl TG levels only 4.1% were diabetic and 9.3% IGT. High TG levels (over 200 mg/dl) were more prevalent in female diabetics than in the male ones. Our findings could be a confirmation of the fact that obesity and hyperlipidemia are associating factors in diabetes, necessitating interventional programs to rectify nutritional status, physical activity and community knowledge in this regard.